

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan, Dijane Vidović, Senke Orlić Zaninović i Ante Galića članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić zapisničarke, radi ocjene zakonitosti općeg akta po službenoj dužnosti, na sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2020.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se Odluka o proglašenju komunalne infrastrukture javnim dobrom u općoj uporabi u vlasništvu Općine Vrsar – Orsera (Službene novine Općine Vrsar – Orsera, broj 6/19.).

II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Upravni sud u Rijeci se rješenjem poslovni broj: UsI-1109/19-4 od 23. listopada 2019. oglasio stvarno nenadležnim i ovom Sudu ustupio na rješavanje predmet N. D. P. iz K., S. D. P. iz R., koje zastupa opunomoćenik S. B., odvjetnik u R.; za ocjenu zakonitosti Odluke o proglašenju komunalne infrastrukture javnim dobrom u općoj uporabi u vlasništvu Općine Vrsar – Orsera (Službene novine Općine Vrsar – Orsera, broj 6/19., dalje: Odluka).

Podnositelji navode da su s Općinom V. suvlasnici nekretnine k.č.br. 489, oznake dvorišta, površine 414 m², i to: Općina u 229/414 dijela, a tužitelji na jednake dijelove u 185/414 odnosno svaki u 185/828 idealna dijela nekretnine, koja je upisana u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Poreč, u zk.ul.br. 1488 k.o. V.. Između suvlasnika je u tijeku izvanparnični postupak radi razvrgnuća suvlasničke zajednice koji se vodi kod Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Poreču, pod poslovnim brojem R1 – 409/19. U tom predmetu, na ročištu – očevidu na licu mjesta održanom 15. srpnja 2019. Općina V. je po prvi puta dostavila osporenu Odluku kojom je nekretnina proglašena javnim dobrom u općoj uporabi i time u cijelosti vlasništvom Općine V. Time su nezakonito povrijeđena prava i pravni interesi podnositelja, jer su jednostrano, nezakonito i bez naknade lišeni prava vlasništva na nekretnini. Navode odredbu članka 60. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj 68/18. i 110/18., dalje: ZKG) prema kojoj su javna parkirališta uređene javne površine koje se koriste za parkiranje motornih vozila i/ili drugih cestovnih vozila s pripadajućom opremom na zemljištu u vlasništvu jedinice lokalne samouprave. U konkretnom slučaju radi se o površini koja nije javna površina, već je u privatnom (su)vlasništvu tužitelja. Navode da se radi o neuređenoj površini, u naravi zemljištu s pijeskom i sitnim kamenjem, omeđenom kamenim suhozidom i živicom, s nakupljenim

otpadom u jednom dijelu i manjom izbetoniranom plohom na koju su od strane Općine fiksno postavljeni pet spremnika za otpad. Na nekretnini nisu označena parkirna mjesta, nije uređena naplata parkiranja, nema prometnog rješenja, nema pravne osobe koja gospodari parkiralištem, dakle nekretnina ni po čemu ne predstavlja uređeno javno parkiralište. Budući da se nekretnina nalazi neposredno ispred sjedišta Općine, protupravno se koristi za parkiranje osobnih vozila načelnika i zaposlenika Općine. Smatraju da je takav način uporabe nekretnine protupravan. Zaključuju da predmetna nekretnina nije javno parkiralište ni komunalna infrastruktura, jer nije riječ o javnoj površini, jer nije uređena kao parkiralište, jer se faktično ne koristi kao javno dobro u općoj uporabi i jer nije riječ o površini na zemljištu u vlasništvu jedinice lokalne samouprave. Predlažu Sudu da Odluku stavi izvan snage i potražuju naknadu troškova upravnog spora.

Općinsko vijeće kao donositelj akta nije dostavilo očitovanje na navode podnositelja, nego se očitovao Općinski načelnik Općine Vir. Ne osporava suvlasništvo Općine na nekretnini, međutim smatra da je zakonito proglašena komunalnom infrastrukturom sukladno odredbi članka 60. stavka 3. ZKG-a. Poziva se na odredbe članka 59., 62. i 61. stavak 4. ZKG-a te smatra spornim navod tužitelja da se ne radi o javnoj površini. Ističe da se nekretnina koristi kao parkiralište već duži niz godina te nikada, ni od podnositelja ni od Općine, građani nisu bili spriječeni parkirati se na istoj. Parkiralište je javno dostupno većem broju građana te se barem u dijelu koji je u suvlasništvu Općine smatra javnom površinom. Na parkiralištu su postavljeni poluugradbeni spremnici za miješani i selektirani komunalni otpad te se i u navedenom dijelu koristi za ispunjavanje komunalne svrhe. Parkiralište se ne nalazi neposredno ispred sjedišta Općine, već 170 m zračne linije te je dostupno svima pod jednakim uvjetima. Nekretnina se koristi kao javno parkiralište u svojoj cjelokupnoj površini te je kao takva Odlukom predstavničkog tijela proglašena komunalnom infrastrukturom. I važećim prostornoplanskim dokumentima određena je kao površina infrastrukturnih sustava (IS - infrastrukturni sustavi i građevine). Ako Odluka i nije važeća u odnosu na cijelu česticu, primjenjiva je u odnosu na suvlasnički dio Općine. Predlaže Sudu da zahtjev odbije.

S obzirom da za postupanje po zahtjevu nisu ispunjene procesne pretpostavke iz članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud je zakonitost općeg akta ispitao po službenoj dužnosti na temelju ovlaštenja propisanog člankom 83. stavkom 2. ZUS-a te je Odluku ocijenio nezakonitom.

Odluka je donesena na temelju članka 41. Statuta Općine Vrsar – Orsera (Službene novine Općine Vrsar – Orsera, broj 2/13., 3/17. i 2/18.), članka 60. stavka 3. i članka 62. stavka 1. ZKG-a te članka 2. Odluke o komunalnim djelatnostima na području Općine Vrsar – Orsera (Službene novine Općine Vrsar – Orsera, broj 2/19.); a njome je propisano:

Članak 1.

Proglašava se komunalnom infrastrukturom katastarska čestica oznake k.č. 489, površine 414 m², katastarska općina Vrsar, zemljišnoknjižni uložak 1488, koja u naravi predstavlja javno parkiralište.

Članak 2.

Nalaže se Općinskom sudu u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo, da izvrši uknjižbu prava vlasništva na nekretnini k.č. 489, površine 414 m², k.o. Vrsar, z. k. ul. 1488, na način da se izvrši upis statusa „javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu Općine Vrsar-Orsera“.

Članak 3.

Komunalna infrastruktura iz Točke I. ove Odluke, stječe status javnog dobra u općoj uporabi u vlasništvu Općine Vrsar-Orsera danom stupanja na snagu ove Odluke.

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu prvog dana od dana objave u „Službenim novinama Općine Vrsar-Orsera“.

U konkretnom slučaju nije sporna ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave na donošenje odluke o proglašenju komunalne infrastrukture javnim dobrom u općoj uporabi (članak 62. stavak 1. ZKG–a) nego je sporna materijalnoppravna osnova donošenja Odluke, odnosno je li konkretnu površinu bilo moguće proglasiti komunalnom infrastrukturom, javnim dobrom u općoj uporabi i isključivim vlasništvom jedinice lokalne samouprave.

U tom smislu za ocjenu zakonitosti Odluke Sud nalazi mjerodavnom odredbu članka 60. stavka 3. ZKG–a, koja definira komunalnu infrastrukturu, a prema kojoj su javna parkirališta uređene javne površine koje se koriste za parkiranje motornih vozila i/ili drugih cestovnih vozila s pripadajućom opremom na zemljištu u vlasništvu jedinice lokalne samouprave.

Nadalje, prema odredbi članka 61. stavka 1. ZKG–a komunalna infrastruktura je javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu odnosno suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i/ili osobe koja obavlja komunalnu djelatnost.

S obzirom da je nesporno nekretnina koja je kao javno parkiralište proglašena javnim dobrom u općoj uporabi u vlasništvu Općine, zemljišnoknjižno u suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i fizičkih osoba, Odluka je prema ocjeni Suda nezakonita.

Pri tome u odnosu na navode Općinskog načelnika Sud upućuje na odredbu članka 36. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj 81/15. – pročišćeni tekst i 94/17. – ispravak) kojom je propisano da ako više osoba ima neku stvar u svome vlasništvu tako da svakoj pripada po dio toga prava vlasništva, računski određen razmjerom prema cijelom pravu vlasništva te stvari, sve su one suvlasnici te stvari, a dijelovi prava vlasništva koji im pripadaju njihovi su suvlasnički dijelovi.

Nadalje, prema odredbi članka 37. stavka 1. posljednje navedenog Zakona kad postoji suvlasništvo neke stvari, uzima se da je ta stvar pravno razdijeljena na sadržajno jednake dijelove (idealne dijelove) kojima je veličina određena veličinom suvlasničkih dijelova.

Zbog navedenog, Sud je na temelju odredbe članka 86. stavka 3. ZUS-a presudio kao pod točkom I. izreke, a na temelju odredbe članka 86. stavka 4. ZUS-a ukinuti opći akt prestaje važiti danom objave ove presude u „Narodnim novinama“.

Zahtjev za naknadu troškova spora je neosnovan, jer se prema ocjeni Suda odredba članka 79. ZUS-a kojom su regulirani troškovi spora, ne primjenjuje u objektivnom upravnom sporu, budući da se u tom sporu ispituje objektivna zakonitost općeg akta pa nije moguće procijeniti uspjeh jedne strane u odnosu na drugu. Stoga je riješeno kao pod točkom II. izreke.

U Zagrebu 30. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.